

Diumenge passat va tenir lloc a nivell estatal francès la primera volta de les "primaires socialistes". Aquestes "primaires" tenien com a objectiu la tria del candidat socialista que el partit sostindria per a les properes eleccions presidencials. 6 candidats se presentaven. Personalment no he participat, vull dir no he votat ja que no em senti concernit per la tria de la persona que dirigirà l'estat francès, és a dir per la persona que podria ser el nostre proper botxí. Per qui ha escoltat una mica cada candidat, veiem que amb matisos tots van a la una de cara al reconeixement dels pobles oprimits, "cal sostenir els pobles oprimits a Xina o a Àfrica, però sul territori hexagonal no existeixen, només hi ha un poble, el poble francès".

El que més m'ha interessat és la xifra de votants i voldria fer un paral·lel amb el 20% de catalans que han participat a les consultes ciutadanes per la independència.

Els analistes polítics de la premsa francesa valoraven generalment com acte de poca volada el fenomen de les consultes per la independència de Catalunya. Uns actes organitzats per la societat civil, uns actes sense ajudes institucionals, amb poca mediatització televisiva.

Aquests mateixos analistes, sobretot els d'esquerra, valoren com un gran èxit democràtic la participació a les "primaires" del PS francès.

Els de dreta són més discrets, però farien el mateix si les "primaires" haguessin estat proposades per la poderosa UMP.

Aquí hi veig la incoherència de xovinistes nacionalistes.

Les "primaires" socialistes han estat sobre-mediatitzades, durant setmanes hem assistit debats a les televisions públiques o no de nivell estatal, la premsa escrita n'ha fet les seues portades... totes les institucions de dretes com d'esquerres han ajudat posant a disposició locals i material.

La premsa francesa ha reaccionat amb criteris francesos propis. A la imatge del diari Libération que titulava per les "primaires" «Un bel exercice de démocratie» per 2 milions de votants, és a dir menys de 5% dels 44 milions d'electors potencials, i el mateix diari titulava, "Le «oui» raté pour l'indépendance de la Catalogne".

Seria un acte més important democràticament un 5% de votants que uns 20%?

Seria més democràtic un acte proposat pels aparells d'un partit polític que per la societat civil?

Seria més democràtic un acte organitzat amb mitjans públics que amb els propis mitjans de la societat?

Hervé Pi